

Dr. Otto Greffner
Șvabii (germanii) din Banat
(o scurtă istorie)

1995

Populația șvăbească din Banat

Württemberg, Rheinland-Pfalz, Hessen din Saarland, Franconia, Elsass, Bavaria, Steiermarck, Luxemburg, Boemia etc.

Comisiile de recrutare a coloniștilor au funcționat în toate statele germane. Centrul acțiunii de colonizare a fost orașul ULM așezat pe Dunăre în Germania de sud. Aici era sediul comisiei centrale care înregistra pe cei care plecau și erau îndeplinite toate formalitățile scriptice, le acorda ajutoarele materiale și de aici erau puși pe drum. În general se apela la cele două forme de plecare despre care am vorbit deja. Unul era pe uscat și se făcea cu căruța tras de cai, celălalt era pe apă cu corabia construită pentru acest scop lungă de vreo 5 până la 8 m. și lată de 4-5 m. Pe această corabie erau urcați până la 50-60 persoane cu bagaje și uneori și căruțe.

Din documentele vremii se poate vedea că majoritatea coloniștilor au venit pe Dunăre mai ales în ultima fază.

Referitor la coloniști se pune întrebarea îndreptățită, ce-a determinat pe acești oameni să-și părăsească vetrele lor și să se expună unei nesiguranțe de viitor? Cercetările în această direcție au dus la câteva concluzii semnificative. S-a constatat că în primul rând lipsa de pământ și obligațiile apăsătoare feudale au determinat acceptarea ideii de a pleca și de a abandona patria. Ideia de eliberare de iobăgie și de obligațiile feudale, ideia de a dispune liber asupra pământului pe care urmează să-l primească în noua patrie au determinat multe familii și persoane particulare să se hotărească să plece. Desigur că au existat și aventurieri între noi veniți, care însă au trebuit să se încadreze în

*O parte din renumitul Trypticon a lui Ștefan Jäger (1877 -1962).
Colonizarea germană din Banat.*